

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1514. usque ad annum 1520

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118464

§. 12. Universitas Parisiensis Concordato obluctata

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66414](#)

Sæcul. XVI.
A.C. 1517.

§. XII.

*Universitas Parisiensis Concordato
oblutata.*

Duboulay
hist. univers.
Paris. t. 6.
Pinson. hist.
Pragm. &
Concord.

Inter omnes Consiliariorum Ordines nemmo acrius præter Parisiensem Universitatem adversus Concordatum, atque ademptum electionis jus obstrebat. Præprimis illius Rector edictum in compitis affigi jubebat, quo omnes Bibliopolæ, ac Typographi Concordatum imprimere prohibebantur, indicta exclusionis poena ab universitatis corpore. Sub idem tempus Universitas, longa deliberatione præmissa, aliam promulgavit sanctionem, in qua primo exposuit, quod Constantiense ac Basileense Concilium cunctis abusibus obviasset, cum decreta condidisset ad Ecclesiam in capite & membris emendandam, ea vero diffinitate penitus obrueretur, postquam Ecclesiis electionum jura fuissent adempta, cum inde innumeri pene abusus fuissent introducti, nimirum reservationes, gratiae exspectativæ, mandata, aliquae favores, quorum ope indocti, pravique viri in Ecclesiam Dei irrepserunt, exclusis scientia, ac pietate conspicuis, qui solidam veramque virtutem docere potuissent; inde etiam factum, ut magno numero lites pro obtainendis Beneficiis ori-

orientur, atque ad obtinendas gratias Sæcul. XVI.
ingens pecuniarum vis Romam deferre- A.C. 1517.
tur. His addidit, quod Basileensis Sy-
nodus, ut ejusmodi malis mederetur,
electionum leges ad jus commune pru-
denter revocasset, cunctasque olim haud
cognitas hasce gratias damnasset, ac
decrevisset, quod jus partibus diceretur,
& Annatarum abusus tollerentur, hinc
Carolus VIII. his rationibus permotus in
Bituricensi Conventu hujus decreta fir-
mavit, ac observari præcepit; inde ve-
ro a nonnullis, quorum avaritia satiari
non potest, summi Pontifices fuere ada-
cti, ut Pragmaticæ Sanctionis abroga-
tionem urgerent; præcipue vero Leo X.
in suo Romano Conventu sine ullo jure,
atque adversus fidem orthodoxam ea,
quæ a Basileensi Concilio adeo sapienter
statuta fuerunt, damnavit, & introduxit
quoddam pactum, quod concordatum vo-
cant, eoque electiones ad Prælaturas ab-
rogavit, & collationes Beneficiorum, ni-
si justus eorum valor exprimeretur, nul-
las declaravit, indeque viris doctrina cla-
ris omnem Episcopatus aquirendi spem
præcidit. Insuper in hoc edicto præter
alia hæc habentur: *Hujusmodi sic nouiter
editis statutis Leo Papa Regem nostrum in
partibus Itallicis agentem, in maximo armo-
rum strepitu consensum præbere quorundam
suis coegit. Et ne promissionis infractor
Hist. Eccles. Tom. XXXII. Q. idem.*

Sæcul. XVI. idem Princeps videretur, jam Papæ monitis
A.C. 1517. obtemperans, hæc statuta nobis, dictaque
 Universitate aliisque quorum intererat, non
 vocatis nec auditis, publicanda esse impera-
 vit (*).

§. XIII.

*Parisiensis Universitatis appellatio ad
 futurum Concilium*

Argentre in Colle^t. Jud. Declarationi suæ Rector finem impo-
 suit, dum ultimo a Basileensium
de novis er- ror. t. I. p. 357 Decree-

(*) Concordati legibus ipsi quoque sum-
 morum Pontificum juri derogatum fuisse, haud
 dubium est, nec tamen ullus hucusque assere-
 re audebat, Pontifices *adversus fidem orthodo-*
xiam hanc legem in Galliis stabiliendo peccas-
 te. Inter ipsos Gallos valde controversum est,
 an non Pragmaticæ abrogatio, & Concordati
 publicatio majorèm longe Ecclesiæ universali,
 ac Gallicanæ utilitatem procuraverit; Natalis
 Alexander, Graveson, Petrus de Marca, alii-
 que quam plurimi Scriptores Galli pro aris &
 focis propugnant electionum abrogatio-
 nem, per Concordati in Pragmaticæ locum
 subrogationem ingenti Ecclesiæ, Reg-
 nique utilitate fuisse compensatam. Quis
 demum dubitat, quod Pontifici unacum Synodo
 generali, quæ universalem Ecclesiam repræsen-
 tat, facultas competat, de suis juribus ac
 veteri disciplina, exigente necessitate, ac Ec-
 clesiæ utilitate quicquam remittendi?